

Golf

Informatie voor leden van FNV Waterbouw

FNV Waterbouw is de officiële vakbond in de waterbouw. FNV Waterbouw behartigt de belangen van de baggeraars en van het varend personeel. De bond is een samenwerkingsverband van FNV Bouw en Nautilus INT.

3

Jaargang 2, nummer 3, december 2010

2

De bond stapt voor adviezen aan boord. Alles over het **steunpunt** van FNV Waterbouw in Singapore.

3

Terug in het verleden: de **baggerstakings** van 1971 en 1981.

4

Bond voert succesvolle **campagne** voor **stafpersoneel**.

OVERHEID HOUDT BEDRIJVEN AAN REGELS

Foto Chris Pennarts

RECHT OP MINIMUM

De overheid weet het zeker: buitenlanders aan boord van baggerschepen op Nederlands grondgebied hebben recht op het minimumloon. Den Haag heeft werkgevers duidelijk gemaakt dat daarover geen misverstand kan bestaan. Het is een steun in de rug voor FNV Waterbouw, dat zich al jaren hard maakt voor een betere beloning van buitenlandse bemanningsleden.

Dat het wettelijk minimum voor iedereen geldt lijkt vanzelfsprekend, maar in de zeevaart ligt dat iets ingewikkelder. Het is namelijk ondoenlijk wanneer bedrijven in iedere haven met

andere wetten te maken krijgen. Vandaar dat er internationale afspraken zijn gemaakt (ILO), waarin de beloning voor opvarenden zijn geregeld. Belangrijk: het ILO-loon ligt onder het

Nederlandse minimum. Voor schepen, die een haven aandoen en vervolgens veel langer op Nederlands grondgebied blijven, zoals op de Tweede Maasvlakte, moeten volgens FNV

Waterbouw andere regels gelden. Dan heeft de buitenlandse bemanning volgens de bond principieel recht op het minimumloon. Maar de werkgevers verzetten zich daartegen. *(lees verder op pag. 4)*

KAN NIET, 'T MOT TOCH

FEEST AAN BOORD

Hoe feestelijk zijn de feestdagen aan boord? Hoe kom je een beetje in de stemming? Een rondje langs de velden.

Marcel Wischmeijer schrijft: 'Kerstviering aan boord? Daar moet ik over nadenken. Als je aan een collega vraagt waar hij zijn Kerst het liefs wil doorbrengen is dat meestal niet op een baggerboot. Dus feestdagen aan boord? Het kan niet, maar het mot toch....'

Kerst en Oudjaar hoor je thuis te vieren en niet op een zandfabriek met uitzicht op een woestijn.

Marcel: 'Leuk is dus anders, maar het is je werk. Het hangt er maar net vanaf hoe je ermee omgaat. Het schip moet maar net de kans krijgen om de feestdagen te vieren.'

Hij maakte mee dat de bemanning onder grote tijdsdruk stond en er geen tijd was voor Kerst. 'Ja, dan is de sfeer snel weggebaggerd.' Andere keren kon de bemanning zich wél uitleven. 'Toen werden de plastic kerstbomen uit de storekast gehaald en werden de messroom, bar, machinekamer en brug versierd. Sommige schepen hangen de brug en buitenbar vol lichtsoeren.

Sommige walrotten denken dat er een drijvend casino in de haven ligt.'

Jacob Brands zit op de Argonaut 1. Aan dat schip gaan de feestdagen nooit onopgemerkt voorbij: 'Er wordt uitgebreid gekookt. Met een borrel vooraf of achteraf. Soms gaan we met bijna de complete bemanning uit eten en proberen we na afloop nog een pub te pakken. Rond de jaarwisseling is er vaak een barbecue en zitten we gezellig bij elkaar met schnapps.'

De mensen aan boord hebben volgens Jacob niet veel moeite met de feestdagen. 'Wij vinden het een leuke onderbreking van de routine. Het is het thuisfront dat zich alleen voelt, afhankelijk van de situatie. Mijn vrouw vindt de kerstdagen bijvoorbeeld niet zo erg omdat deze meer in het teken staan van de familie. Maar met oud en nieuw voelt ze zich vaker alleen omdat ze voor de kinderen thuisblijft, maar die gaan steeds meer hun eigen weg.'

Zoltan Nagy stopte drie jaar geleden met zijn actieve loopbaan aan boord. Hij merkte dat vrijwel iedereen aan boord meedeed. 'We probeerden altijd veel tijd met elkaar door te brengen met lekker eten en drinken. De werkzaamheden gingen

door, maar personeel in dagdienst werd ingezet zodat ook de wachtlopenden de gelegenheid hadden om mee te eten.'

Ook volgens Zoltan is de situatie vooral voor het thuisfront moeilijk. Hij zegt: 'Het van huis zijn heb ik nooit als bijzonder lastig ervaren. Het thuisfront ervaart dat anders. Het is voor vrouw en kinderen lastig om feest te vieren wanneer er iemand ontbreekt. Ook bij de voorbereidingen wordt dat als vervelend ervaren. Gelukkig is de telefoon een praktische uitvinding.'

Volgens Marcel Wischmeijer groeit de saamhorigheid naarmate de feestdagen dichterbij komen. 'Ook de Filipijnse bemanning en kok zijn hier al weken van tevoren bezig om de kerstsfeer erin te krijgen. Dan klinken er kerstliedjes vanuit de kombuis als je aan je ontbijt zit. Ook voor hen geldt: het kan eigenlijk niet, maar 't mot toch.'

Column

Hans Crombeen
Bestuurder FNV Waterbouw

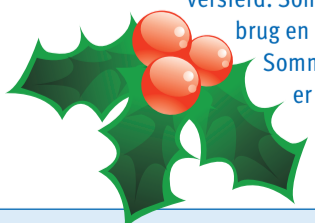

OUDERWETS

Solidariteit. Volgens van Dale "bewustzijn van saamhorigheid en bereidheid om de consequenties daarvan te dragen". Volgens Hans Crombeen "de bakermat van vakbondswerk".

Solidariteit zit nog in ons systeem. Misschien niet zo duidelijk meer als ooit. Maar we betalen in Nederland allemaal min of meer dezelfde premie voor onze ziektekosten en ook de pensioenpremie kent een doorsneepremie. Een premie waarbij je tussen groepen geen onderscheid mag maken. We weten dus nog wel wat het is, al is het in de voorbeelden min of meer gedwongen. De vakbond is ontstaan vanuit solidariteit. Mensen die voor anderen en zichzelf een betere situatie willen maken. De dag voordat ik deze column schrijf had ik een mooie discussie met een zeer betrokken lid. Hij wees mij op het afbrokkelen van de solidariteit in de Waterbouwsector. Te vaak gaat het eigen belang voor. Maar dat kan ook prima met elkaar samengaan.

De laatste jaren krijgen we met enige regelmaat vragen over het wisselen van Nederlands personeel voor goedkope buitenlands personeel. De werkgevers doen dit mondjesmaat. Af en toe een schip uitvlaggen, af en toe een bemanningslid vragen om zich om te scholen tot iets anders, af en toe groepjes werknemers op een (officieel niet bestaande) wachtgeldregeling zetten. En daarvoor in de plaats goedkope arbeidskrachten. Uiteraard. Het betrokken lid wees mij op Frankrijk. Daar gaat het land plat als de bonden iets niet bevalt. Als vakbondsbestuurder wordt je ook wel eens moe van die vergelijking. Die hoor je wekelijks. Maar voor deze keer maak ik een uitzondering. Hij heeft gelijk. We moeten er iets aan doen. Collectief en solidair. Wie is het met mij eens? Praat erover. Laat van je horen!

Steunpunt Singapore

FNV Waterbouw heeft in Singapore een bruggenhoofd van waaruit de bemanningen van baggerschepen worden ondersteund. Namens de zeevarendenbonden stapt Willem Grooff aan boord om informatie te geven en vragen te beantwoorden. Over een avontuurlijke missie in de Oost.

'Onze man' in Singapore, Willem Grooff.

WILLEM GROOFF
Direct (h.ph.): +65 97310154
tel: +65 62561933
fax: +65 62561922
e-mail: Singapore@nautilusint.org

Strategischer kan het steunpunt niet liggen. Willem Grooff houdt kantoor op een eiland, omringd door scheepswerven en terminals. Ze zijn voor hem makkelijk bereikbaar. Hij pendelt dagelijks heen-en-weer en wipt nu en dan ook de grens over naar Maleisië, waar veel grote containerschepen van Maersk liggen.

De post bestaat 40 jaar en stond lang bekend als FWZ Singapore. Toen het slechter ging met de scheepvaart werd in 2008 overwogen het steunpunt op te heffen. Maar sinds het aantrekken van de economie, de oprichting van FNV Waterbouw en het samengaan van Nautilus INT en Nautilus UK binnen Nautilus International kreeg de post weer een volwaardige plek met een vaste vertegenwoordiger.

Willem Grooff is die vertegenwoordiger. Hij had een carrière bij de marine en de koopvaardij achter de rug toen hij in 1990 bij de FWZ ging werken. Voor zijn werkgever zat hij een aantal keren met zijn gezin in Singapore. Zijn terugkeer vorig jaar, nu namens FNV Water-

bouw en Nautilus International, was een soort thuiskomen.

Hij zegt: 'Het is het verhaal van een ouwe zeeman, die aan de wal gaat werken en op een buitenpost een klein winkeltje mag runnen waar hij dagelijks zijn oude collega's ontmoet. Ik kon niet wachten om hier te beginnen. Dat gold ook voor mijn vrouw. Singapore is meer ons thuis dan Nederland en zo voelt het ook.'

Aanspreekpunt Willem is het vaste aanspreekpunt voor de waterbouw en de koopvaardij. Er is wat dat betreft geen betere plek dan Singapore. Jaarlijks trekken duizenden schepen vrijwel letterlijk aan zijn deur voorbij. Er zijn honderden werven en iedere grote rederij is in dit stukje van de wereld vertegenwoordigd. Daar komt bij dat de omstandigheden voor dit soort bondswerk in het buitenland vaak gunstiger zijn dan in Nederland.

Willem: 'Zeevarenden komen bij hun bond als ze problemen hebben, maar anders niet. Na een lange vaarperiode is het tijd voor

het gezin of om op vakantie en gaan en zeker niet om even te gaan lepelen bij de bond. Wil je ze zien en weten wat er omgaat, dan moet je ze opzoeken. Singapore is een van de belangrijkste havens. Sommige schepen zie je nooit in Europa. We hebben geleerd dat vlootbezoeken in bijvoorbeeld Europoort soms geen zin hebben omdat het daar dan een gekkenhuis is met bezoeken van kantoor en familie, aflossingen, survey, enz. Het is hier veel rustiger.'

Bij de koopvaardij kijken ze niet raar op als Willem spontaan aan boord stapt. Maar in de waterbouw ligt dat anders. 'Daar staat men wel eens raar te kijken als ik ineens met mijn krantje en praatjes aan dek sta, terwijl iedereen druk bezig is. Er is een zekere onwennigheid om zo direct met de bond te communiceren.'

Het verschil zit 'm in de bedrijfsculturen. De bemanningen hebben veelal dezelfde achtergrond, maar in tegenstelling tot de koopvaardij is er in de zee gaande waterbouw veel onduidelijkheid over regelingen rond bijvoorbeeld arbeidsom-

standigheden en de fiscale situatie. De vertegenwoordiger: 'In de zeevaart staat alles netjes op papier. Bij twijfel stapt men naar de rederij of de bond en komt er direct een goede uitleg. In de waterbouw zijn veel regelingen die lang niet iedereen begrijpt. Als er dan al een uitleg komt, accepteert men dat dan maar, met het gevoel dat iets niet klopt. Mede daardoor is het vertrouwen in de bonden en eigenlijk ook in de werkgevers minder groot.'

Plooitjes gladstrijken Willem heeft de handen vol. Hij probeert iedere week drie á vier schepen te bezoeken. Hij adviseert bemanningsleden als er problemen zijn, helpt plooitjes gladstrijken met instanties en rederijen, geeft uitleg en neemt soms vragen van collega's in Nederland mee om de opvattingen aan boord te toetsen. Actuele gespreksonderwerpen aan boord zijn de ontwikkelingen rond de cao en de discussie over de werkingssfeer van die cao. Verder krijgt Willem veel vragen over de pensioenontwikkeling, de pira-

terijdiscussie en het verdwijnen van arbeidsplaatsen ten faveure van goedkopere buitenlanders. Hij zegt: 'Ik merk dat leden en niet-leden behoefte hebben aan informatie en een directe lijn met de vakbond. Ik kan vanuit mijn positie direct de kantoororganisatie benaderen en heb natuurlijk ook zaken paraat. Er zijn veel vragen die ons via de andere kanalen nooit bereiken en er zijn veel misverstanden. Misschien dat door dit artikel meer mensen gebruik gaan maken van iemand, die continu beschikbaar is om zaken uit te leggen of die uitleg elders te halen.' Willem zit in een unieke positie. 'Ik kom wanneer mij dat uitkomt en ga wanneer de mensen dat uitkomt. Ik ben geen bestuurder, maar een coördinerende figuur tussen de bondsbestuurder en de leden. Die bestuurder kan nooit direct daar zijn voor zijn leden en dat kan een vliegende kiep wel. Het lid wordt gehoord en weet dat zijn vraag onderweg is naar het juiste bureau. Hij kan verder met zijn werk en daar zit de winst voor alle partijen.'

NAUWE SAMENWERKING TUSSEN BONDEN

Blij met de Belgen

De samenwerking tussen de vier Nederlandse baggerbonden in Nederland en België neemt steeds vastere vormen aan. Op een conferentie in het Belgische Blankenberge spraken ze af voortaan nog intensiever met elkaar op te trekken.

FNV Waterbouw, CNV Waterbouw en de Belgische zusterorganisaties ACV en ABVV zijn volop actief bij de grote baggerreuzen Van Oord, Boskalis, De Nul en DEME, bij elkaar goed voor een slordige 80 procent van de wereldmarkt. Vanuit die positie wordt al twee jaar geprobeerd het beleid richting de werkgevers intensief op elkaar af te stemmen. Algemeen secretaris Ruud Baars van FNV Waterbouw: 'Bij elkaar opgeteld hebben deze vier bonden vrijwel de hele industrie te pakken. De samenwerking heeft als groot voordeel dat je niet tegen elkaar kunt worden uitgespeeld. Als er iets bij het ene bedrijf verandert, kun je sturen op wat er bij de andere bedrijven gebeurt. Als je ergens iets kunt realiseren, kun je dat meteen proberen te doen maar ook even wachten tot je de anderen meekrijgt.'

De conferentie in Blankenberge was de derde op rij. Een van de belangrijkste gespreksonderwerpen was de totstandkoming van een IFA (International Framework Agreement), een internationale afspraak over hoe multinationale bedrijven zich in den vreemde als goede werkgever dienen te gedragen. In een IFA wordt geregeld dat er bijvoorbeeld altijd fatsoenlijke betaling moet zijn en dat ook het eten en de huisvesting bij buitenlandse operaties in orde is. De uitnodiging aan werkgevers om een IFA te realiseren is al de deur uit. Op de conferentie wisselden de bonden van gedachten met Marion Hellmann, de vertegenwoordiger van Building & Wood Workers International (BWI), die het voortouw bij dergelijke afspraken neemt. Afsproken werd dat de kaderleden en hun Belgische vakgenoten

– de zogeheten militanten – een werkgroep vormen, die de kar gaat trekken. De IFA moet in de loop van volgend jaar worden gerealiseerd.

Eenzaamheid Een ander gespreksthema was eenzaamheid. Ruud Baars: 'Dat is echt een actueel probleem, waarmee we zowel in Nederland als België te maken hebben. Vroeger kon een bemanningslid met privéproblemen daarover praten met zijn collega's. Maar tegenwoordig zitten ze steeds vaker als enige Nederlander aan boord. Ze kunnen niet met anderen praten, ze verstaan elkaar niet, de culturen zijn heel verschillend. Daardoor is eenzaamheid een groot probleem geworden.' De vier bonden hebben afgesproken dit onderwerp de komende periode onder de

Ruud Baars: 'Samen aanpakken betekent een grotere kans op succes' Foto Bert Janssen

aandacht van de werkgevers te brengen. Baars: 'Samen aanpakken betekent een grotere kans op succes. Hier geldt echt dat eendracht macht maakt.' De volgende Belgisch-Nederlandse conferentie staat op de rol voor het najaar van 2011.

Maandag 'De week begint in Rotterdam met een bestuursvergadering bij Nautilus. Het gaat over de wetswijzigingen naar aanleiding van het Maritiem Arbeidsverdrag 2006, ook voor baggeraars best interessant. Ik zit daar met minstens twee petten op en let op de gevolgen voor de bagger. 's Middags door naar Den Bosch voor de onderhandelingen over de cao voor de grindbagger. We bereiken een akkoord, maar het gaat best moeizaam. De eisen voor grind en split worden steeds strenger en er is meer import. Bedrijven staan onder druk. We onderhandelen met twee werkgevers en twee van de bond. Na afloop schudden we elkaar de hand. Dat is het. Geen poespas.'

Dinsdag 'Vroeg op en naar Zeebrugge voor een ledenraadpleging bij Bore. Ik heb ook de ferries in mijn pakket. Bij Bore doen ze de vracht voor P&O Ferries. Begin november hebben we een cao afgesproken en vandaag ga ik het resultaat doornemen met de achterban. Het is een klein cluppie. Ze zitten met acht man aan boord, twee zijn er (nog) geen lid. Voor de afvaart ben ik weer van boord.'

Woensdag 'Vandaag naar Amsterdam voor de beleidsadviesraad arbeid van de vakcentrale FNV. Dat doe ik één keer per maand. Ze noemen deze club de BAR-arbeid, maar hoewel dat misschien zo klinkt is het geen gezellige borrelclub. Er wordt overlegd over loon en

DE WEEK VAN JOOST KAPER

DOEN DIE VAKBONDSBESTUURDERS EIGENLIJK NOG IETS ANDERS BEHALVE SOEBATTEN OVER CAO'S? EEN KENNISMAKING IN DAGBOEKVORM MET DE VICEVOORZITTER VAN FNV WATERBOUW, JOOST KAPER.

arbeid. Vandaag praten we over het loon- en arbeidsvoorwaardenbeleid voor 2011 waarover we de federatieraad van de FNV hebben geadviseerd. Het gaat ook over vergrijzing en uitzendwerk, thema's die ook in de bagger spelen. Veel jongeren kiezen tegenwoordig liever voor snel geld en een laptop aan de wal. Werkgevers willen de gaten opvullen met losse contracten via het uitzendbureau of liever zelfs met Filippijnen, maar dat is toch iets te kort door de bocht. Ze moeten gewoon beter hun best doen om het werk ook voor Nederlanders aantrekkelijk te maken. Nee, geen rollatordek, maar gewoon goede arbeidsvoorwaarden. De dag eindigt met nog een ledenraadpleging, nu bij Bore in Europoort.'

Donderdag 'Weer naar België. Eerst nog aan boord van een schip in Zeebrugge, de werknemers zijn wat kritisch over de CAO-onderhandelingen en willen wat nadere toelichting die ik ze graag geef. Door naar Blankenberge, waar de Nederlandse en Belgische bonden bij

elkaar zijn voor een conferentie. Dit is de derde keer dat wij dat doen. Ik kan er helaas maar één dag bij zijn en moet 's avonds bijtijds naar huis omdat mijn vrouw net geopereerd is. We nemen tijdens de conferentie vooral de onderwerpen door die leven aan boord, zoals overuren, de kwaliteit van het eten, rusturen. Het verrast ons dat er zoveel overeenkomsten zijn tussen de Belgische en Nederlandse situatie. Dit soort conferenties zijn goed voor het vakbondswerk. Je leert elkaar goed kennen en je kunt dingen sneller afstemmen.'

Vrijdag 'Eindelijk weer een hele dag op kantoor. Dat betekent stukken lezen, e-mail beantwoorden, een hoop bijpraten met collega's en werken aan notities en cao-voorstellen. Aan het eind van de dag voldaan naar huis. Vergeleken met sommige collega's ben ik 's avonds overigens vrij vaak thuis, ook al zit ik daar achter mijn laptop regelmatig nog stukken te lezen. Dat is niet erg, er is niks leukers dan thuis welkom te worden geheten door mijn kleintjes van twee en drie.'

OUD-BESTUURDER JAN TWIGT BLIKT TERUG

STAKING ALS BREEKIJZER

Op een enkele plaagstoot na is het momenteel betrekkelijk rustig aan het cao-front. Maar ooit was dat in de waterbouw heel anders. In 1971 en 1981 legden baggeraars massaal het werk neer. Een terugblik met oud-bestuurder Jan Twigt.

Echte vakbondsacties in de bagger konden ze zich niet meer heugen. De werkgevers wisten dat het in pakweg 1920 een keer was fout gegaan. Vandaar dat ze zich eind jaren zestig weinig zorgen maakten over de groeiende onvrede over karige lonen en achterhaalde verlofregelingen. Het bleek een misrekening. Op 5 april 1971 gooiden onder aanvoering van bondsbestuurder

Piet de Vreeze duizenden baggeraars het bijltje erbij neer voor de grootste, meest taaie en langste stakingsactie ooit. Maanden later gingen de verbouwde werkegevers alsnog door de knieën. In 1981 deed de voormalige Bouw- en Houtbond FNV het nog eens dunnetjes over. Om een goede buitenlandregeling af te dwingen gingen de baggeraars wereldwijd voor 12 uur in staking.

Het dreigement om de acties met 72 uur te verlengen was voldoende voor de bedrijven om overstap te gaan.

Berucht Jan Twigt ging in 1972 bij de bond aan de slag nadat de stof van de eerste staking was neergedwarreld. De bestuurder bemande jarenlang het beruchte baggerkantoor van de bond in Sliedrecht, het epicentrum van de stakingen en doelwit van sabotageacties die de stakingen moesten breken.

Hij zegt: 'Ik had in Piet de Vreeze en Jaap van der Linden twee eminente voorgangers. Toen ik kwam was het effect van die grote staking nog steeds duidelijk merkbaar. Er was veel saamhorigheid onderling, het vakbondswerk stelde echt wat voor. Ons kantoor in Sliedrecht had met de acties echt naam gemaakt. Door de staking kende de hele wereld ons adres.'

De grote acties in de baggerindustrie worden beschreven in het boekje 'Geen zand, geen eten', uitgegeven in 1986 vanwege het 85-jarig bestaan van de bond. Volgens de auteurs zijn baggeraars een apart slag volk, die veel voor lief nemen maar bij wie vroeg of laat het putje vol zit. Dan gaan de handen in de zakken en is het motto 'stik maar', hoe groot de druk van de buitenwacht ook wordt.

In 1971 werd veel in stelling gebracht om de staking te breken. Een aanslag op het bondskantoor, beschuldigingen dat de nationale veiligheid in gevaar werd gebracht, intimidatiepogingen. Maar telkens haalden de baggeraars de handen alleen uit de

Oud-bestuurder Jan Twigt. Foto Ton Poortvliet

zakken om vóór het voortzetten van de staking te stemmen.

Mondig Jan Twigt ging tien jaar geleden met pensioen. Over die tijd zegt hij: 'Vergeet niet dat baggeraars maandenlang in het buitenland zitten. Ze zijn hartstikke mondig, want er is geen bestuurder in de buurt om iets op te lossen. Ze zijn op zichzelf aangewezen. Gewone vaklieden, knijper op je neus en aan het werk. Het zijn geen vechters, maar heel betrokken. Er wordt veel getolereerd, het kan even duren, maar daarna gaan de hakken in het zand en is het gewoon over.' Mede onder invloed van de stakingen was de relatie met de werkgevers flink verbeterd. De bond had na 1971 erkenning gekregen. Er werd voortaan op een verstandiger manier naar elkaar geluisterd en met elkaar omgegaan. Jan Twigt: 'Er waren natuurlijk wel eens zakelijke meningsverschillen, maar na afloop konden we samen wel een borrel drinken. Ik denk dat er iets gezamenlijks was gegroeid. Dat leidde ertoe

dat je goede afspraken kon maken. Je hoefde er niet eens voor te tekenen. Als ze ja zeiden was het ja.'

Rustig In 1981 legden de Nederlandse baggeraars van Saoedi-Arabië tot in Nigeria nog eenmaal het werk massaal neer, nu om een goed buitenlandcontract af te dwingen. De werkgevers wilden de bestaande regelingen onder invloed van de economische teruggang juist verslechteren. Het kantoor in Sliedrecht coördineerde de actie. Twigt kreeg daarbij de hulp van oudgediende Jaap van der Linden. Van der Linden nam de onderhandelingen voor zijn rekening, Twigt deed de interne organisatie en belde zich bloemkooloren met de bemanningen in het buitenland. De bond besloot het kantoor in 1998 te sluiten en de activiteiten over te hevelen naar Woerden. Twigt maakte dat niet meer mee. Hij ging aan de slag bij het opleidingsfonds VBKO voordat hij met z'n 65e met pensioen ging.

De staking in 1971. Voorzitter Leo Brouwer van de Bouw- en Houtbond NKV is op het dak geklommen om in Sliedrecht een menigte baggeraars toe te spreken. Bron: archief FNV Bouw.

De staking in 1971. De zalen vulden uit bij de actiebijeenkomsten rond de baggerstaking. Bondsbestuurder Piet de Vreeze van de Bouwbond NVV, die voorheen baggerbestuurder was geweest in Sliedrecht, steekt de actievoerders een hart onder de riem. Bron: archief FNV Bouw.

Vroeg welkom voor stafpersoneel

De bond in actie bij PUMA.

FNV Waterbouw stond de afgelopen weken letterlijk én figuurlijk op de stoep van de baggerbedrijven Van Oord en PUMA.

Vertegenwoordigers van de bond verwelkomen daar stafmedewerkers die naar hun werk gingen en vroegen zo hun aandacht voor fatsoenlijke arbeidsvoorwaarden.

Met de poortacties ondersteunde FNV Waterbouw de onvrede die al langer leeft over het feit dat duizenden stafmedewerkers in de baggerindustrie het nog altijd zonder cao moeten doen. De collega's aan boord van de schepen hebben wél een cao, maar de werknemers in de kantoren en op de projecten moeten telkens maar afwachten welke arbeidsvoorwaarden de werkgever biedt. Pogingen van de bond om de bedrijven op andere gedachten te brengen zijn tot dusverre steeds gestrand. De werkgevers vinden aparte afspraken voor de staf on-

nodig en gaan gesprekken hierover uit de weg zolang de bond onder deze groep relatief weinig leden heeft.

Ledenwerving Vandaar dat vertegenwoordigers van FNV Waterbouw op een vroege ochtend in oktober naar de Tweede Maasvlakte reden voor een bezoek aan het kantoor van de Projectorganisatie Uitbreiding Maasvlakte (PUMA). Dit is het samenwerkingsverband van de waterbouwers Boskalis en Van Oord, dat in opdracht van het Havenbedrijf Rotterdam tot 2013 het eerste ge-

deelte van Maasvlakte 2 realiseert. Op en vanuit dit kantoor werken stafmedewerkers zoals uitvoerders, surveyors, werkvoorbereiders, receptionisten, projectleiders en administratief personeel aan dit project. Voor hen zijn de loon- en arbeidsvoorwaarden niet in een cao geregeld.

PUMA voelde er weinig voor FNV Waterbouw in het kantoor toe te laten om daar de ledenwerfactie voort te zetten. Vandaar dat de bondsvertegenwoordigers langs de openbare weg stonden - voor de inrit naar de poort van het PUMA-kantoor - om zoveel mogelijk aandacht voor een lidmaatschap van stafmedewerkers te vragen. Bij een andere poortactie, bij Van Oord in Rotterdam, mochten de actievoerders onder het afdakje bij de ingang schuilen voor de regen.

Resultaat Of de vroege poortacties succes hebben gehad moet de komende tijd blijken. Veel stafmedewerkers reageerden enthousiast op de oproep van de bond. Ze noemden het initiatief uitstekend en voegden eraan toe dat het inderdaad tijd werd voor duidelijke afspraken. Veel aangesproken stafleden kondigden aan het informatiemateriaal van de bond te zullen bestuderen. Ook kregen de bondsvertegenwoordigers vragen over arbeidsvoorwaarden en het ontbreken van cao-afspraken.

De bond greep de gelegenheid aan om uit te leggen dat voldoende leden cruciaal zijn om een goed pakket arbeidsvoorwaarden te kunnen realiseren. De poortacties krijgen binnenkort ook bij andere bedrijven een vervolg. Ⓜ

(vervolg van pag. 1) Zij noemen het vreemd wanneer bijvoorbeeld Filippijnen bij klussen in Nederland plotseling enorme loonsprongen maken. Deze loonstijgingen zouden bovendien de concurrentiepositie van de Nederlandse baggeraars onder druk zetten. Om het meningsverschil te overbruggen is voor de huidige cao afgesproken dat buitenlanders het ILO-loon krijgen plus een toeslag van 15 procent.

Onduidelijkheid Over wat wel en niet wettelijk is geregeld bestond lange tijd veel onduidelijkheid. Toen de bond eerder dit jaar in Den Haag om uitleg vroeg spraken de betrokken overheidsinstanties elkaar tegen. De Arbeidsinspectie stelde dat bedrijven zich gewoon moesten houden aan de Wet Arbeid Vreemdelingen (WAV). Die gaat uit van het minimumloon als de zeeschepen kunnen worden aangemerkt als 'materieel in de grond-, weg- en waterbouw'. Maar volgens de Inspectie voor Verkeer en Waterstaat was de WAV juist niet van toepassing, omdat bijvoorbeeld de Tweede Maasvlakte strikt genomen niet binnen de officiële Nederlandse kustlijn valt. Op verzoek van FNV Waterbouw heeft eind november overleg plaatsgevonden met betrokken ambtenaren in Den Haag. Toen werd duidelijk dat de overheidsdiensten inmiddels één lijn heb-

ben getrokken en dat de zee-gaande hoppers wat Den Haag betreft wel degelijk binnen de WAV vallen en dat dus iedereen aan boord recht heeft op het wettelijke minimum. Sterker nog, de Arbeidsinspectie heeft o.a. op de Tweede Maasvlakte inspecties uitgevoerd en heeft aangekondigd boetes te zullen opleggen in verband met te lage beloning en het ontbreken van tewerkstellingsvergunningen.

Verheugd FNV Waterbouw reageert verheugd op de acties van de inspectie. Voorzitter Hans Crombeen: 'Wij zijn vooral blij dat er nu eindelijk eens duidelijkheid is ontstaan. De overheid trek één lijn. Aan boord van de hoppers hebben ook de buitenlanders recht op het minimum. Dat vonden wij al de hele tijd en nu zegt de overheid dat ook in heel duidelijke bewoordingen.' Crombeen verwacht overigens niet dat de werkgevers zich zonder slag of stoot zullen neerleggen bij deze uitleg van de WAV. Tegen de boetes zal mogelijk bezwaar worden aangetekend. Crombeen: 'Maar voor ons is in elk geval duidelijk geworden dat de afspraken in de huidige cao op gespannen voet staan met wat volgens de overheid is toegestaan. We zullen ons moeten beraden op de vraag hoe we daarmee komend voorjaar bij de volgende cao-onderhandelingen zullen omgaan.' Ⓜ

FNV Waterbouw wil graag onderhandelen over een cao voor stafmedewerkers. Zonder leden kunnen wij echter geen goede cao afsluiten. Wordt dus nu lid via onderstaande bon. Of, als u al lid bent, maak dan uw collega lid. Maak gebruik van ons actieaanbod: 6 maanden voor slechts 25 euro!

Word lid van FNV Waterbouw en vul onderstaande gegevens volledig in.

Persoonsgegevens	
Naam en voorletters	M / V
Adres	
Postcode en woonplaats	
Telefoon	
E-mail adres	
Geboortedatum	Nationaliteit
Werkgevergegevens	
Werkgever	te
Adres werkgever	
Postcode en woonplaats	
Beroep	
Mijn salaris bedraagt	€ _____ bruto per maand / per vier weken*

Ik ben **wel** / **niet*** in het bezit van een zeegaande vaarbevoegdheid

* doorhalen wat **niet** van toepassing is.

Contributie betaling

Ik machtig FNV Waterbouw om via FNV Bouw / Nautilus INT de maandelijks verschuldigde contributie automatisch af te schrijven van mijn (post)bankrekeningnummer:

Datum _____ Handtekening _____

KNIP DEZE BON UIT EN VERSTUUR HEM NAAR:
FNV WATERBOUW
 Postbus 37
 3440 AA Woerden

Het nieuwe lid werd aangemeld door:

Naam en voorletters _____

Adres _____

Postcode en woonplaats _____

Lidnummer **FNV Bouw** lid _____

Maak € 10,- werverspremie over op rekeningnummer: _____

Lidnummer **Nautilus INT** lid _____

Ik ontvang graag de attentie

Kijk voor de meest actuele contributiebedragen op www.fnvwaterbouw.nl/lidmaatschap.html

Ⓜ Vul nú de bon in en word lid!

Goede arbeidsvoorwaarden en een veilige werkplek. FNV Waterbouw komt op voor uw belangen. De bond is er ook voor loopbaanadvies, belastingtips, rechtsbijstand en flinke kortingen op uw zorgverzekering. U bent al lid voor 14,99 euro per maand. Jongeren en parttimers krijgen korting.

Leden van **FNV Waterbouw** kunnen met vragen of problemen bij hun bond terecht.

FNV Waterbouw, kantoor Woerden
 Houttuinlaan 3, 3447 GM Woerden
 Postbus 37, 3440 AA Woerden

FNV Waterbouw, kantoor Rotterdam
 Schorpioenstraat 266
 3067 KW Rotterdam Alexander
 Postbus 8575, 3009 AN Rotterdam

FNV Waterbouw is verder bereikbaar:
 - onder telefoonnummer:
 +31 (0) 88 575 77 60
 - via de e-mail: info@fnvwaterbouw.nl
 - en de website: www.fnvwaterbouw.nl